

Sygn. akt **IV K 127/13**

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSO Agata Dybek - Zdyń

Protokolant – K. P.

w obecności **Prokuratora Marka Dutkowskiego**

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2013 r. sprawy:

W. K. syna W. i S. z d. K.

urodz. (...) w C.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Bielsku – Białej z dnia 23 grudnia 2009 r. o sygn. IX K 1576/09 za czyn z art. 79 pkt. 4 ustawy o rachunkowości z 29.09.1994 r. na karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna wynosi 20 zł

postanowieniem Sądu Rejonowego w Bielsku Białej z dnia 6 maja 2011 r., sygn. akt IX K 1576/09 zarządono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 50 dni w miejsce orzeczonej karę grzywny w wysokości 100 stawek;

II. Sądu Rejonowego w Bielsku – Białej z dnia 18 stycznia 2010 r. o sygn. III K 1240/08, który to wyrok został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 10 maja 2010 r., sygn. akt VII Ka 217/10, za czyn z art. 286 § 1 kk, popełniony w dniu 1 grudnia 2006 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 4 lata i karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna wynosi 10 zł oraz zobowiązano oskarżonego do naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem w kwocie 73.023,80 zł

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Bielsku – Białej z dnia 23 marca 2011r. III 1 Ko 123/11 zarządono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 30 dni w miejsce orzeczonej kary grzywny w wysokości 60 stawek dziennych

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Bielsku- Białej z dnia 17 kwietnia 2013 r. III 1 Ko 1715/12 zarządono wobec skazanego wykonanie orzeczonej powyżej kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

III. Sądu Rejonowego dla Krakowa – Nowej Huty z dnia 16 sierpnia 2010 r. o sygn. II K 175/10/N za czyn z art. 284 § 2 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 25 lipca 2007 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna wynosi 20 zł oraz zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego w kwocie 1.200,47 zł

postanowieniem Sądu Rejonowego dla Krakowa – Nowej Huty z dnia 13 czerwca 2011 r., sygn. akt II Ko 1269/11/N zarządono wykonanie orzeczonej powyżej kary 1 roku pozbawienia wolności,

postanowieniem Sądu Rejonowego dla Krakowa – Nowej Huty z dnia 17 listopada 2011 r. II Ko 4199/11/N zarządzono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 20 dni w miejsce orzeczonej kary grzywny w wysokości 40 stawek;

IV. Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 8 sierpnia 2011 r. o sygn. IV K 107/10, który to wyrok został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 17 listopada 2011 r., sygn. akt II AKa 447/11, za czyn z art. 286 § 1 kk, art.13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, popełniony w okresie od 17 do 26 stycznia 2007 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 11 stycznia 2011r. do dnia 21 marca 2011r., orzeczono obowiązek naprawienia szkody w całości w kwocie 53.075,22 zł

V. Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 10 maja 2012r. o sygn. II K 779/08 za czyn z art. 286 § 1 kk, art. 12 kk, popełniony w okresie od 8 do 11 listopada 2006 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat;

orzeka

1. na mocy art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności orzeczonych w wyrokach opisanych powyżej w pkt II, III, IV orzeka wobec skazanego W. K. **karę łączną 3 (trzech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;**

2. na mocy art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 i 2 kk w miejsce kar jednostkowych grzywny orzeczonych w wyrokach opisanych powyżej w pkt I, II, III, orzeka wobec skazanego W. K. **karę łączną grzywny w wymiarze 160 (sto sześćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 10 (dziesięć) zł**

3. na mocy art. 577 kpk na poczet orzeczonej w pkt 1 kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 11.01.2011 r. do 21.03.2011 r. oraz okres kary odbytej w sprawie o sygn. akt IV K 107/10, a także okres kary odbytej w sprawie o sygn. akt II K 175/10/N od 6.02.2012 r. do 6.02.2013 r.;

4. na mocy art. 572 kpk umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego karę jednostkową orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego Rzeszowie z dnia 10 maja 2012 r. o sygn. akt II K 779/08 opisany powyżej w pkt V;

5. utrzymuje w mocy pozostałe rozstrzygnięcia nie będące przedmiotem niniejszego wyroku łącznego, a zawarte w wyżej wymienionych wyrokach, pozostawiając je do odrębnego wykonania;

6. na mocy art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. I. L. kwotę 120,00 zł (sto dwadzieścia) plus 23 % VAT, łącznie kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych i 60/100) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

7. na mocy art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego W. K. od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 127/13

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, iż W. K. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Bielsku – Białej z dnia 23 grudnia 2009 r. o sygn. IX K 1576/09 za czyn z art. 79 pkt. 4 ustawy o rachunkowości z 29.09.1994 r. na karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna wynosi 20 zł

postanowieniem Sądu Rejonowego w Bielsku Białej z dnia 6 maja 2011 r., sygn. akt IX K 1576/09 zarządono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 50 dni w miejsce orzeczonej karę grzywny w wysokości 100 stawek;

II. Sądu Rejonowego w Bielsku – Białej z dnia 18 stycznia 2010 r. o sygn. III K 1240/08, który to wyrok został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 10 maja 2010 r., sygn. akt VII Ka 217/10, za czyn z art. 286 § 1 kk, popełniony w dniu 1 grudnia 2006 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 4 lata i karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna wynosi 10 zł oraz zobowiązano oskarżonego do naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem w kwocie 73.023,80 zł

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Bielsku – Białej z dnia 23 marca 2011r. III 1 Ko 123/11 zarządono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 30 dni w miejsce orzeczonej kary grzywny w wysokości 60 stawek dziennych

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Bielsku- Białej z dnia 17 kwietnia 2013 r. III 1 Ko 1715/12 zarządono wobec skazanego wykonanie orzeczonej powyżej kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

III. Sądu Rejonowego dla Krakowa – Nowej Huty z dnia 16 sierpnia 2010 r. o sygn. II K 175/10/N za czyn z art. 284 § 2 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 25 lipca 2007 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna wynosi 20 zł oraz zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego w kwocie 1.200,47 zł

postanowieniem Sądu Rejonowego dla Krakowa – Nowej Huty z dnia 13 czerwca 2011 r., sygn. akt II Ko 1269/11/N zarządono wykonanie orzeczonej powyżej kary 1 roku pozbawienia wolności,

postanowieniem Sądu Rejonowego dla Krakowa – Nowej Huty z dnia 17 listopada 2011 r. II Ko 4199/11/N zarządono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 20 dni w miejsce orzeczonej kary grzywny w wysokości 40 stawek;

IV. Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 8 sierpnia 2011 r. o sygn. IV K 107/10, który to wyrok został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 17 listopada 2011 r., sygn. akt II AKa 447/11, za czyn z art. 286 § 1 kk, art.13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, popełniony w okresie od 17 do 26 stycznia 2007 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 11 stycznia 2011r. do dnia 21 marca 2011r., orzeczono obowiązek naprawienia szkody w całości w kwocie 53.075,22 zł

V. Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 10 maja 2012r. o sygn. II K 779/08 za czyn z art. 286 § 1 kk, art. 12 kk, popełniony w okresie od 8 do 11 listopada 2006 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat;

Skazany W. K. wystąpił z wnioskiem o wydanie wyroku łącznego (k. 1-3).

Zgodnie z normą przepisu art. 85 kk dla orzeczenia kary łącznej niezbędne jest kumulatywne spełnienie wszystkich przesłanek w nim wymienionych. Orzeczenie kary łącznej możliwe jest, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Zawarty w art. 85 k.k. zwrot: "zanim zapadł pierwszy wyrok" odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (uchwała SN z dnia 25.02.2005 r. I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13).Oceny zbiegu realnego dokonywać należy z perspektywy postępowania sprawcy - czy kolejnych

przestępstw dopuszcza się po wydaniu wobec niego wyroku (kolejnych wyroków), czy przed nim (nimi). Tylko te ostatnie tworzą zbieg realny, pozwalający na orzeczenie kary łącznej.

W przypadku W. K. Sąd ustalił, iż występują **dwa zbiegi przestępstw** wymagane w art. 85 kk.

Pierwszy zbieg przestępstw tworzą kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi powyżej w pkt II, III, IV i V. I tak pierwszym chronologicznie wyrokiem w omawianym zbiegu jest wyrok Sądu Rejonowego w Bielsku – Białej z dnia 18 stycznia 2010 r., sygn. akt III K 1240/08. Natomiast przed jego wydaniem skazany popełnił przestępstwa, za które został skazany wyrokiem w sprawie o sygn. II K 175/10/N (za przestępstwo popełnione w dniu 25 lipca 2007 r.) oraz sprawie o sygn. IV K 107/10 (za przestępstwo popełnione w okresie od 17 do 26 stycznia 2007 r.) i w sprawie o sygn. akt II K 779/08 (za przestępstwo popełnione w okresie od 8 do 11 listopada 2006 r.). A zatem zachodzi wymagany zbieg przestępstw wskazany w art. 85 kk.

Niemniej jednak wyrokiem z dnia 10 maja 2012 r., sygn. akt II K 779/08 W. K. został skazany na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby lat 3. Tymczasem kary pozbawienia wolności wymierzone za pozostałe przestępstwa tworzące zbieg, to kary bezwzględne. Wskazać przy tym należy, iż zgodnie z art. 89 § 1 kk w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania (co ma miejsce w omawianym wyżej zbiegu przestępstw) Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary łącznej, jeżeli zachodzą przesłanki zawarte w art. 69 kk. A zatem art. 89 k.k. określając zasady warunkowego zawieszenia kary łącznej, odsyła do przesłanek wskazanych w art. 69 k.k. Przepis ten zaś w § 1 w sposób jednoznaczny stanowi, że Sąd może zawiesić jedynie wykonanie kary pozbawienia wolności nieprzekraczającej 2 lat, jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. A zatem nie ma podstaw do wymierzenia kary łącznej w sytuacji, gdy za zbiegające się przestępstwa wymierzono karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania oraz karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a nie są spełnione przesłanki określone w art. 69 kk (vide wyrok SN z dnia 18.02.2009 r., sygn. akt V KK 13/09).

W omawianym powyżej zbiegu przestępstw, na podstawie art. 86 § 1 kk, sąd był uprawniony do wymierzenia kary łącznej, w minimalnym wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Mając na uwadze ilość przestępstw tworzących zbieg oraz opinię o skazanym Sąd uznał, iż brak było podstaw do wymierzenia skazanemu kary łącznej w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności i to z warunkowym zawieszeniem wykonania kary, albowiem nie jest to zdaniem Sądu wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary. Reasumując brak było podstaw do wymierzenia w omawianym zbiegu kary łącznej z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na podstawie art. 69 kk, wobec nie spełnienia przesłanek wymaganych tym przepisem.

W tym miejscu wskazać należy, iż Sąd podziela pogląd Sądu Apelacyjnego w Katowicach, iż: ”Po zmianie przepisu art. 89 kk, dokonanej na skutek nowelizacji z dnia 05.11.2009r. (Dz. U. Nr 206 poz. 1589) w odniesieniu do przestępstw popełnionych przed dniem 8 czerwca 2010 roku, w zakresie zasad wymiaru kary łącznej w wyroku łącznym należy stosować dotychczasową wykładnię art. 89 § 1 kk, zgodnie z którą nie było dopuszczalne orzeczenie bezwzględnej kary łącznej w sytuacji orzeczenia za zbiegające się przestępstwa jednostkowych kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania”. (wyrok SA w Katowicach z dnia 15.03.2012 r., sygn. akt II AKa 29/12). A zatem, mając na uwadze daty popełnienia przestępstw tworzących zbieg, Sąd nie był uprawniony w omawianym zbiegu przestępstw także do wymierzenia bezwzględnej kary łącznej pozbawienia wolności.

Reasumując jako, że konsekwencją niespełnienia przesłanek z art. 69 kk, brak było podstaw do wydania kary łącznej w omawianym zbiegu przestępstw, Sąd na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 10 maja 2012 r., sygn. akt II K 779/08 opisanym powyżej w pkt V.

Wobec braku podstaw do wydania kary łącznej obejmującej wyrok opisany powyżej w pkt V Sąd połączył skazanemu jedynie kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi powyżej w pkt II, III i IV i wymierzył mu karę łączną 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Zgodnie z dyrektywami wymiaru kary łącznej wskazanymi w art. 86 § 1 kk, Sąd jest uprawniony do wymierzenia kary łącznej w granicach od najwyższej z kar jednostkowych do ich sumy. W omawianym zbiegu przestępstw Sąd był uprawniony do wymierzenia W. K. kary łącznej w granicach od 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, do 4 lat pozbawienia wolności i wymierzył W. K. **karę łączną 3 lat i 4 miesięcy** pozbawienia wolności, a zatem stosując korzystną dla skazanego zasadę asperacji. Na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 11.01.2011 r. do 21.03.2011 r. oraz okres kary odbytej w sprawie o sygn. akt IV K 107/10, a także okres kary odbytej w sprawie o sygn. akt II K 175/10/N od 6.02.2012 r. do 6.02.2013 r.

Kolejny zbieg tworzą kary grzywny orzeczone wyrokami opisanymi powyżej w pkt I, II i III. I tak pierwszym chronologicznie wyrokiem w omawianym zbiegu przestępstw jest wyrok Sądu Rejonowego w Bielsku Białej z dnia 23 grudnia 2009 r. o sygn. akt IX K 1576/09 (opisany powyżej w pkt I). Natomiast przed jego wydaniem W. K. popełnił przestępstwa za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku – Białej z dnia 18 stycznia 2010 r., sygn. akt III K 1240/08 (za przestępstwo popełnione w dniu 1 grudnia 2006 r.) oraz wyrokiem w sprawie o sygn. II K 175/10/N (za przestępstwo popełnione w dniu 25 lipca 2007 r.) Reasumując i w tym wypadku zachodzi realny zbieg przestępstw wymagany art. 85 kk.

W tym zbiegu przestępstw Sąd w świetle art. 86 kk mógł wymierzyć W. K. karę łączną w granicach od 100 stawek dziennych do 200 stawek dziennych.

Uwzględniając wskazane ustawowe granice, a także przesłanki wymiaru kary łącznej Sąd wymierzył W. K. karę łączną grzywny w wymiarze 160 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 10 zł, a zatem stosując ponownie korzystną dla skazanego zasadę wymiaru kary, a to zasadę asperacji i ustalając wysokość stawki dziennej na poziomie minimalnym w świetle art. 33 § 3 kk w zw. z art. 86 § 2 kk.

Przechodząc do rozważań w przedmiocie wymiaru orzeczonych kar łącznych wskazać należy, iż zarówno orzecznictwo jak i judykatura stoją jak stanowisku, iż przy wymiarze kary łącznej uwzględniać należy przede wszystkim związek podmiotowo-przedmiotowy zachodzący między poszczególnymi przestępstwami. Zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu zarówno kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy osądzonymi czynami objętymi tym orzeczeniem. Relacje te sprowadzają się do określenia jak bliski związek przedmiotowo-podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej kara łączna orzeczone wyrokiem łącznym winna być zbliżona do dopuszczalnego minimum uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa objęte tym wyrokiem. Nie bez znaczenia dla intensywności tego związku pozostaje także ocena wielości czynów przestępczych, rodzaj, wielość i podobieństwo dóbr prawnie chronionych naruszonych przestępstwami dokonany przez skazanego (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 29.11.2006 r., sygn. akt II AKa 245/12).

Z całą stanowczością wskazać przy tym należy, iż celem kary łącznej nie jest premiowanie osoby wielokrotnie łamiącej porządek prawny, lecz zapewnienie racjonalnego stosowania kar i środków karnych przez likwidację w postępowaniu wykonawczym ich swoistej, wynikającej z kilkakrotnych skazań, konkurencji. Sąd orzekający stoi na stanowisku, iż w każdym przypadku popełnienie większej liczby przestępstw (co ewidentnie ma miejsce w przypadku skazanego) jest okolicznością, przemawiającą za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (orzekania kary łącznej w wysokości kary najsurowszej orzeczonej za zbiegające się przestępstwa).

Wymierzając kary łączne Sąd miał na uwadze, iż mając na uwadze daty popełnienia czynów oraz kwalifikację prawną przestępstwa te pozostają ze sobą w stosunkowo bliskim związku przedmiotowo-podmiotowym. Ostatecznie Sąd miał także na względzie ilość czynów tworzących zbieg, albowiem jak zasygnalizowano powyżej, nie ulega wątpliwości, że

popelnienie przestępstw w liczbie większej niż dwa jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy pełnej absorpcji.

Ponadto procedując w kwestii wysokości kar łącznych Sąd wziął pod uwagę także opinię o skazanym. I tak z dołączonej opinii o skazanym wynika, że zachowanie skazanego należy ocenić pozytywnie. W opinii wywiedziono pozytywna prognozę penitencjarną (k. 28).

Mając na uwadze powyższe zdaniem Sądu wymierzone kary łączne są niezwykle korzystnym rozstrzygnięciem dla sprawcy i uwzględniają cele kary.

Mając na uwadze sytuację osobistą i majątkową skazanego Sąd ustalił wysokość stawki dziennej grzywny na poziomie minimalnym w kwocie 10 zł.

Reasumując mając na uwadze, iż decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma prewencyjny charakter oddziaływania kary w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej, skazany W. K. winien zdawać sobie sprawę, iż mając na uwadze ilość wyroków skazujących jakie zapadły wobec niego na przestrzeni lat, wymiar orzeczonych kary łącznych jest niezwykle kompromisowym rozstrzygnięciem i wyrazem wyrozumiałości Sądu.

Skazany W. K. korzystał z udzielonej mu z urzędu pomocy prawnej dlatego też, na mocy art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. I. L. kwotę 120,00 złotych plus 23 % VAT, łącznie kwotę 147,60 zł.

Rozstrzygając o kosztach postępowania Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów w sprawie wydania wyroku łącznego, obciążając nimi Skarb Państwa, uznając że obciążanie nimi skazanego, w jego obecnej sytuacji, byłoby dla niego zbyt uciążliwe, zwłaszcza, że przebywając w Zakładzie Karnym nie jest zatrudniony.